

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/614/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712213952
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3712213952.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Trenčín, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a sudkýň JUDr. Stanislavy Markovej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci navrhovateľky: F. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. - K., ul. H. č. XXXX/X, právne zastúpenej JUDr. Q. K., advokátom, Advokátska kancelária K. G., L. XX/XX, proti odporkyni: L. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. G., I. č. XXX, právne zastúpenej JUDr. M. H., advokátkou, Advokátska kancelária K. G., Y. XXX/X, o určenie vlastníckeho práva a vydanie nehnuteľností, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, zo dňa 28. mája 2014, č.k. 10C/207/2012-243 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e.**

Navrhovateľka je p o v i n n á zaplatiť odporkyni náhradu trov odvolacieho konania v sume 77,50 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, na účet právnej zástupkyne odporkyne JUDr. M. H., Advokátska kancelária so sídlom Y. XXX/X, K. G..

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľky o určenie

vlastníckeho práva a vydanie nehnuteľnosti a zaviazal ju k povinnosti zaplatiť odporkyni trovy konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka sa domáhala určenia, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností, zapísaných na LV č. XX a to rodinného domu č. XXX stojaceho na parcele č. XXXX/X, garáže č. XXX postavenej na parcele č. XXXX/X a parcel KNC č. XXXX/X, KNC č. XXXX/X a KNC č. XXXX/X k. ú. K. G. a zároveň žiadala o ich vydanie zo strany odporkyne. Dôvodila, že tieto v roku 1997 nadobudla darom od svojich rodičov M. a S. L.. Nakoľko sa ona sama v posledných rokoch v prevažnej miere zdržiavala v zahraničí, rozhodla sa, že nehnuteľnosti prevedie darom na odporkyňu, ktorá vtedy žila s druhom Z. Y., s ktorým má dieťa. Dohodli sa, že odporkyňa s Z. Y. si vezmú stavebný úver a dom č. XXX zrekonštruujú. Dňa 11. 10. 2007 uzavreli darovaciu zmluvu a zmluvu o zriadení vecného bremena spočívajúceho v práve doživotného bezplatného bývania v dome č. XXX a užívania všetkých nehnuteľností v prospech navrhovateľky, ktoré vecné bremeno bolo následne dňa 11. 2. 2008 zrušené zmluvou z dôvodu podmienok stanovených bankou pre poskytnutie úveru. Zrušenie vecných bremien zmluvou považovali len za právnu formalitu nevyhnutnú pre poskytnutie úveru. Medzi navrhovateľkou a odporkyňou však bolo výslovne dohodnuté, že v dome bude navrhovateľka a jej dcéra O. Z. ďalej bezplatne a bez časového obmedzenia bývať a všetky nehnuteľnosti budú užívať spoločne, pretože je to majetok po rodičoch navrhovateľky. Ďalej uviedla, že takáto dohoda bola uzavretá aj preto, že navrhovateľka nemá iný byt, nevlastní žiadnu inú nehnuteľnosť, dom č. XXX je jej bydliskom,

domovom a mal predstavovať istotu bývania. Tvrdila, že niekoľko rokov po vyššie uvedených právnych úkonov bolo všetko v poriadku, nehnuteľnosti navrhovateľka, odporkyňa, Z. Y. a O. Z. spokojne užívali. Navrhovateľka uviedla, že odporkyňa finančne pomáhala, peniaze jej poskytoval aj Z. Y., odporkyňa však splátky hypotéky riadne neplnila, prípadne predstierala, že na splátkach je omeškanie a dlh a takto lákala od navrhovateľky peniaze. Podľa vyjadrenia navrhovateľky odporkyňa chceli navrhovateľka a jej dcéra O. Z. pomôcť tak, že O. Z. odporkyňu priberie do podnikania, ale odporkyňa sa v práci neosvedčila a ani o ňu nestála. Nakoniec došlo k tomu, že O. Z. odporkyňa v lehote 2011 z domu vykázala a táto si musela nájsť nájomný byt v K. G., časť Q.. Na základe týchto skutočností podľa vyjadrenia navrhovateľky začali vznikať v rodine nezhody, odporkyňa sa veľmi zmenila, rozišla sa s druhom Z. Y., aj jeho vykázala z domu, hoci je dlžníkom zo spoločnej hypotéky. Navrhovateľka tvrdila, že správanie odporkyňa voči nej začalo byť nepríjemné, neúprimné, odporkyňa mala finančné ťažkosti, nevládala splácať náklady s hypotékou, náklady s užívaním domu a preto sa navrhovateľka, odporkyňa a O. Z. dohodli, že vlastníctvo predmetných nehnuteľností odporkyňa prevedie na sestru O. Z., ktorá by prevzala aj splácanie hypotéky. V tomto smere boli podľa navrhovateľky uskutočnené potrebné rokovania s veriteľom P. a.s. v L., banka súhlasila s prevodom aj so zmenou dlžníka. Všetko bolo pripravené, odsúhlasené, dohodnuté na podpísanie listín, bola nachystaná darovacia zmluva zo dňa 4. 9. 2012, ktorou mali byť nehnuteľnosti prevedené na O. Z.. Kvôli podpisu listín pricestoval Z. Y. z J., kde pracoval. Keď sa dostavili na podpis listín do L., odporkyňa neprišla. Zistili, že všetky ich dohody porušila. Písomne požiadala ČSOB a.s. o povolenie zaplatiť celú pôžičku, resp. jej zvyšok naraz. Z toho navrhovateľka usúdila, že odporkyňa ju aj O. oklamala, podrazila, rozhodla sa konať na vlastnú päsť bez ohľadu na ich dohody a oprávnené záujmy. Navrhovateľka usúdila, že odporkyňa mieni nehnuteľnosti predať tretej osobe, vyplatiť úver, zbaviť sa záväzku a z domu č. XXX odísť. Na základe týchto udalostí navrhovateľka žiadala odporkyňu, aby jej zaručila vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného užívania nehnuteľnosti a uzavrela s ňou o tejto skutočnosti novú zmluvu, pretože odporkyňa úmysel nehnuteľnosti predať popierala. Novú dohodu o zriadení práva vecného bremena však odporkyňa odmietla, čo navrhovateľku utvrdilo v názore, že nehnuteľnosti chce predať. Konflikt medzi navrhovateľkou a odporkyňou vyvrcholil 4. 10. 2012. Navrhovateľka ho popísala tak, že prišla do K. G. z G., v dome č. XXX chcela prespať. Medzi ňou a odporkyňou došlo k dramatickej verbálnej a neskôr aj fyzickej konfrontácii, ktorú riešia orgány činné v trestnom konaní. Po týchto vážnych udalostiach sa navrhovateľka rozhodla pre hrubé porušenie dobrých mravov zo strany odporkyne požiadat ju o vrátenie daru. Hrubé porušenie dobrých mravov zo strany odporkyne videla navrhovateľka v tom:

- navrhovateľku ako svoju matku a daryňu predmetných nehnuteľností a jej druhú dcéru O. odporkyňa vykázala z užívania a obývania domu č. XXX, kde mali byť a bydlisko, znemožnila im nehnuteľnosti užívať,
- dcéra O. bola nútená v dôsledku správania sa odporkyne nájsť si nájomný byt,
- odporkyňa odmietla previesť predmetné nehnuteľnosti na svoju sestru O. Z., hoci to bolo vopred jasne dohodnuté, pripravené a schválené a tým zásadným spôsobom porušila dôležitú rodinnú dohodu,
- navrhovateľku opakovane verbálne napadla, vyhnala ju z domu, ktorý bol predmetom daru, opakovane ju urážala na cti a napokon došlo k fyzickému útoku, ktorý vyšetrujú orgány činné v trestnom konaní,
- z domu č. XXX vykázala Z. Y., ktorý je otcom jej vnučky I. Y.,
- podľa zistených skutočností odporkyňa mieni nehnuteľnosti predať, tým spôsobom navrhovateľku a O. Z. mieni zbaviť bydliska,
- neposkytuje žiadnu pozornosť ani starostlivosť svojej starej matke a matke navrhovateľky S. L., ktorá bola pôvodná vlastníčka predmetných nehnuteľností, mala tu vecné bremeno a teraz býva v dome dôchodcov.

Listom zo dňa 23. 10. 2012 vyzvala navrhovateľka odporkyňu na vrátenie daru a vypratanie nehnuteľnosti do 05. 11. 2012. Odporkyňa reagovala na list dňa 01. 11. 2012 a uviedla, že skutočnosti, ktoré navrhovateľka považuje za hrubé porušenie dobrých mravov sa nezakladajú na pravde, sú účelovými tvrdeniami a odmietla nehnuteľnosti vypratať. Navrhovateľka tvrdiac, že správanie odporkyne je v hrubom rozpore s dobrými mravmi, že odporkyňa ju pripravila o bytové zázemie, že starorodičovský dom mieni predať, že porušila rodinnú dohodu, žiadala návrhu v celom rozsahu vyhovieť.

Odporkyňa žiadala návrh v celom rozsahu ako nedôvodný zamietnuť. Uviedla, že postup navrhovateľky je špekulatívny, poukázala na to, že matka sa odhlásila z trvalého pobytu v dome č. XXX dobrovoľne, dôvodom pre zrušenie vecného bremena nebol úver ale navrhovateľka sa nechcela do domu, ktorý je nejakým spôsobom zaťažený nasťahovať a nechcela investovať do zaťaženej nehnuteľnosti. Z tohto dôvodu bolo vecné bremeno zrušené. Tvrdila, že takto to povedala aj navrhovateľke a tá s tým

súhlasila. Podľa odporkyne dôvodom k zrušeniu vecného bremena nebola požiadavka banky o zrušenie ľarchy - vecného bremena k prevzatiu úveru. Vypovedala, že dom je kompletne prerobný, hypotéku riadne spláca, matka jej pri splácaní úveru finančne nepomáhala, až v priebehu konania sa dozvedela, že peniaze na jednu splátku úveru v decembri 2011 poskytla navrhovateľka, pretože výpisy z účtu prichádzajú Z. Y.. Poprela dohodu medzi ňou, navrhovateľkou a O. Z. o prevode vlastníctva nehnuteľnosti na O. Z. a prevzatí dlhu O. Z.. Tvrdila, že takýto plán vymyslela navrhovateľka, klamlivo informovala Z. Y., že odporkyňa s touto dohodou súhlasí, pričom odporkyňa o takýchto plánoch vôbec nevedela. Hypotéku riadne spláca, nie je dlžná

žiadnu splátku. Uviedla, že dňa 4. 10. 2012 navrhovateľka napadla odporkyňu v dome č. XXX a v dôsledku toho je navrhovateľka stíhaná a je na ňu podaná obžaloba za zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. Pri napadnutí bola odporkyňa zranená s následnou hospitalizáciou. Navrhovateľka tvrdila, že odporkyňa prišla do domu č. XXX v uvedený deň vyslovene so zámerom vyprovokovať hádku a bitku s cieľom, aby odporkyňa ako dcéra zaútočila na matku, teda navrhovateľku, kedy by jej vznikol dôvod na odstúpenie od darovacej zmluvy. Odporkyňa tvrdila, že matku má v úcte, nezdvihla na ňu ruku iba dookola vysvetľovala matke, že nemôže dom predať, že je naň odkázaná, že má malú dcéru, úver, že do domu investovala peniaze, čo navrhovateľku podráždilo, prešla do hysterického záchvatu a začala odporkyňu biť antikorovou naberačkou, rukami, šklbať ju, sácať. Navrhovateľka rozbíjala sklo, ktoré jej prišlo pod ruku, čo mohla vidieť aj privolaná hliadka polície, ktorú odporkyňa privolala. Hliadka našla odporkyňu zranenú, odviezla ju do nemocnice na ošetrovanie. Svedkom incidentu bola maloletá dcéra, ktorá má doteraz z konfliktu traumy. Poprela, že by iniciovala trestné oznámenie so snahou, aby účelovo zveličila svoje zranenie. Odporkyňa po tom, ako bola navrhovateľkou napadnutá, mala vážne zranenia, nemala v úmysle ísť na ošetrovanie, nemala nechať pri kom maloletú dcéru, pretože v dome býva sama, ale polícia trvala na tom, že sa musí dať ošetriť. Nasledovala hospitalizácia v nemocnici v Y., odporkyňa si stíhanie nevymyslela, toto bolo iniciované lekárom, ktorý konštatoval zranenie spôsobené cudzou osobou. Následne odporkyňa podala na políciu vysvetlenie, toto nepovažuje za mimoriadne závažné a hrubé porušenie dobrých mravov tak ako tvrdí navrhovateľka, ale ide o štandardný postup, pričom zdôraznila, že navrhovateľka darovala odporkyňi dom, dobrovoľne si v ňom zrušila vecné bremeno, nemá právo do domu chodiť s tým, že tam bude biť odporkyňu pred očami jej maloletej dcéry a rozbíjať jej zariadenie. Tvrdila, že porušenia dobrých mravov sa nedopustila ani voči sestre O. Z..

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že odporkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností nadobudnutých darovacou zmluvou zo dňa 11.10.2007 od navrhovateľky v prospech ktorej bolo súčasne zriadené vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného bezplatného bývania a užívania v prospech darujúcej - navrhovateľky, ktoré vecné bremeno bolo zmluvou zo dňa 11.02.2008 zrušené. Listom zo dňa 23.10.2012 vyzvala navrhovateľka odporkyňu na vrátenie

daru - rodinného domu č. XXX, garáže č. XXX a pozemkov parciel KNC č. XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X a vypratanie týchto nehnuteľností do 5.11.2012. Požiadavku na vrátenie daru odôvodnila správaním odporkyne, ktoré považuje za hrubé porušenie dobrých mravov a ktoré konkretizovala tak, že odporkyňa navrhovateľku a O. Z. vykázala z domu č. XXX, kde majú bydlisko, vymenila tam zámok a do domu im znemožnila prístup a užívanie domu, O. Z. si musela nájsť nájomný byt, odporkyňa neposkytuje žiadnu pozornosť ani starostlivosť starej matke S. L., pôvodnej vlastníčke nehnuteľností, ktorá býva dlhšiu dobu v domove dôchodcov, odmietla previesť nehnuteľnosti na svoju sestru O. Z., hoci sa tak dohodli a všetko bolo pripravené na prevod, matku - navrhovateľku opakovane verbálne napadla, vyhodila ju z domu č. XXX, urážala na cti a napokon došlo k fyzickému útoku na navrhovateľku, ktorý je predmetom šetrenia orgánov činných v trestnom konaní, z domu č. XXX vykázala Z. Y., ktorý je otcom maloletej I. Y., ktorá je vnučkou navrhovateľky, nehnuteľnosť mieni predať, a tým navrhovateľku a sestru O. Z. zbaviť bydliska. Listom zo dňa 1.11.2012 odporkyňa reagovala na výzvu navrhovateľky na vrátenie daru a vypratanie nehnuteľností tak, že ňou uvádzané skutočnosti sa nezakladajú na pravde, sú účelovými tvrdeniami, nedošlo podľa nej k naplneniu podmienok vymedzených v § 630 O.z. a konaním navrhovateľky tak dochádza k neoprávnenému zásahu do výkonu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, preto výzve na vypratanie nehnuteľností do 5.11.2012 nemôže vyhovieť. Dňa 1.6.2010 uzavreli Z. Y. a odporkyňa L. Z. ako dlžníci s veriteľom ČSOB a.s. zmluvu o poskytnutí úveru č.147681 vo výške 57.000,- € bez uvedenia účelu, ktoré získané prostriedky použili na rekonštrukciu a zariadenie domu č.s. XXX. Listom zo dňa 3.4.2013 ČSOB a.s. potvrdila, že na úvere hypotekárneho typu registračné číslo 147681 č. úverového účtu XXXXXXXXXXX/XXXX vedeného na hlavného žiadateľa Z. Y. a

spolužiadateľku L. Z., nie sú evidované žiadne dlžné splátky. Uznesením ORPZ v Považskej Bystrici, OKP, OVK, Považská Bystrica pod č. ČVS: ORP - 584/OVK-PB-2012 zo dňa 19.12.2012 vznesol vyšetrovateľ obvinenie F. Z. - navrhovateľke za zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písmeno b/, ods. 3 písmeno a/ Trestného zákona s poukázaním na § 139 ods. 1 písmeno c/ Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, lebo na podklade zistených skutočností bol dostatočne odôvodnený záver, že dňa 4.10.2012 v čase o 19.30 hod. vošla do rodinného domu č. XXX/XX na ulici I. v K. G. so súhlasom jediného vlastníka nehnuteľnosti, ktorým je jej dcéra L. Z., a spoločne prešli do priestorov kuchyne, tu požadovala, aby dcéra L. Z. svojim podpisom súhlasila so zriadením vecného bremena spočívajúceho v doživotnom užívaní predmetného rodinného domu ňou, s čím poškodená nesúhlasila, následne ju F. Z. fyzicky napadla tak, že ju opakovane udierala rukami do oblasti tváre, kde ju následne začala aj udierať päťou do tela, po tomto F. Z. vzala kovovú naberačku o dĺžke 40 cm, s ktorou poškodenú bila po celom tele, minimálne 3 min, poškodená zostala v šoku, následne vyzvala matku, aby prestala v útoku a opustila predmetnú nehnuteľnosť, čo ona neuposlúchla a pokračovala ďalej v útoku, chytila poškodenú za vlasy a ťahala ju po kuchyni v dôsledku čoho poškodená spadla na zem, kde ju opakovane kopala do oblasti pravého boku, zadku a nôh, poškodená viackrát žiadala matku, aby prestala útočiť a opustila nehnuteľnosť, na čo ona nereagovala, poškodená sa pokúsila uniknúť z dosahu matky, ušla do vedľajšej izby, kde po nej ona hodila dve porcelánové misky a keramický kvetináč s umelým kvetom, tu poškodená vzala mobilný telefón, ktorý jej F. Z. vytrhla z rúk a vybehla z domu, čo využila poškodená a na bezpečnostných dverách stlačila poistku a uzamkla ďalšie drevené dvere vedúce z verandy do chodby, po čom ušla na horné poschodie, kde v spálni zatvorila dvere a pokúsila sa privolať hliadku polície, následne F. Z., ktorá zostala pred domom kričala na poškodenú, aby otvorila dvere, po tomto násilím nezisteným spôsobom otvorila bezpečnostné dvere, na ktorých poškodila uzamykací mechanizmus, vykopla drevené dvere v oblasti zámku, pričom poškodila dvere aj zárubňu v oblasti závory, a vyšla na horné poschodie, kde sa pokúšala dostať do spálne cez dvere, ktoré z druhej strany váhou svojho tela držala poškodená, F. Z. následne, keď videla, že sa k poškodenej cez dvere nedostane, zišla do kuchyne, kde začala upratovať rozbité črepy, čím poškodená L. Z. podľa znaleckého posudku utrpela pomliaždenie zápästí oboch horných končatín, pomliaždenie lakťov oboch horných končatín, pomliaždenie driekovej oblasti vpravo a pomliaždenie nad ľavým kolenom, ktoré sú zo súdno-lekárskeho hľadiska hodnotené ako ľahké poranenia, ktoré si nevyžadujú práceneschopnosť a poškodenú čiastočne obmedzovali počas doby liečenia, ktorá neprekročila 7 dní a škodu na poškodennom zariadení domu, teda vchodových dverách, interiérových dverách, dvoch rozbitých porcelánových misách a keramickom kvetináči podľa odborného vyjadrenia vo výške 386,83 eur. Dňa 30. 04. 2014 bola podaná na Okresný súd Považská Bystrica Okresnou prokuratúrou Považská Bystrica obžaloba na obvinenú F. Z., v zmysle ktorej je táto obžalovaná zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., ktorého sa mala dopustiť tým, že neoprávnene vnikla do obydľia iného, neoprávnene tam zotrvala a prekonala prekážku, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu, ktorého skutku sa dopustila voči chránenej - blízkej osobe. Navrhovateľka tvrdila, že odporkyňa ju fyzicky napadla pri kuchynskej linke, začala ju udierať, pričom navrhovateľka sa bránila rukami, na ošetrenie nešla, pri incidente boli rozbité dve misky, ktoré patrili navrhovateľke. Odporkyňa na ňu zavolała políciu, ktorá ju z domu vykázala. Navrhovateľka tvrdila, že sa bránila, pripustila, že k zraneniam odporkyne mohlo dôjsť. Odporkyňa popierala dôvody zrušenia vecného bremena v prospech navrhovateľky vo vzťahu k predmetnému rodinnému domu. Dohoda, resp. postup s bankou medzi jej sestrou a navrhovateľkou boli dohodnuté bez jej vedomosti, na základe klamlivého informovania Z. Y., že ona s touto dohodou súhlasí. K udalosti zo dňa 04. 10. 2012 uviedla, že navrhovateľka prišla do domu č. XXX s tým, že sa informovala, prečo nepreviedla vlastníctvo k domu, dožadovala sa zriadenia vecného bremena v prospech navrhovateľky a O. Z., pričom odporkyňa jej vysvetľovala, že sa to v banke nedá, ona trvala stále na svojom a napokon navrhovateľka odporkyňu fyzicky napadla. Uviedla, že ju strhla za vlasy, kopala do nej, odporkyňa sa snažila telefonicky zavolať pomoc, navrhovateľka jej vytrhla telefón. Po incidente bola hospitalizovaná, poprela, že by v uvedený deň fyzicky napadla navrhovateľku. Uviedla, že navrhovateľka s výnimkou asi pol mesiaca po celý čas mala k dispozícii kľúče od domu a kľúče nemala, keď sa pokazil zámok, v tom čase navrhovateľka nebola v K. G. a čas po ktorý nemala kľúče predstavoval asi pol mesiaca. Odporkyňa uviedla, že nikdy nemala v úmysle dom predať, keď sa zverila navrhovateľke, že nemá peniaze na splátky, s návrhom predať dom prišla navrhovateľka. Odporkyňa v konaní poprela, že by verbálne napádala navrhovateľku alebo ju fyzicky napadla. V konaní bola predložená mailová komunikácia zo dňa 05.09.2012, z ktorej vyplynulo, že so ČSOB a.s. komunikovala o prevode vlastníctva a súhlase banky s prevodom vlastníctva O. Z., predložila banke návrh darovacej zmluvy a žiadala banku o prípravu žiadosti o súhlas banky s prevodom

vlastníckeho práva na termín 10.09.2012, pretože na uvedený termín pricestuje Z. Y.. E-mailom zo dňa 11.09.2014 informovala O. Z. navrhovateľku, že dňa 10.9.2012 odporkyňa doklady nepodpísala. Svedok Z. Y. v konaní vypovedal, že s odporkyňou žil v spoločnej domácnosti do 08.08.2012 spoločne splácali úver, ktorý si vzali na predmetný dom, v ktorom potom ako sa rozišli pokračovala odporkyňa, s ktorou od 08.08.2012 nebol v priamom kontakte, pokiaľ ide o finančné problémy so splácaním úveru, od týchto sa dozvedel od navrhovateľky, nie od odporkyne, ktorá mu povedala, že ju táto oslovila vo veci požičania peňazí na splátky hypotéky a platbu elektriny, a tiež ho informovala o tom, že odporkyňa chce dom údajne predať, a tiež o pripravovanej dohode o prevode domu a hypotéky na O. Z. s čím on súhlasil, pricestoval z J., odporkyňa sa však nedostavila pred svojim príchodom s touto v tejto veci nekomunikoval, mal za to, že sú s navrhovateľkou a sestrou na tomto dohodnuté. Uviedol tiež, že pri rekonštrukcii domu bola vyčlenená jedna izba na bývanie navrhovateľky, uviedol, že vecné bremeno zriadené v prospech navrhovateľky bolo zrušené bez nátlaku, pokiaľ sa navrhovateľka v roku 2012 prišla z Bratislavy, kde bývala do K. G., bývala v ich dome, kde bola počas jeho spolužitia s odporkyňou vždy vítaná. Svedok uviedol, že počas spolužitia s odporkyňou bol vzťah medzi navrhovateľkou a odporkyňou dobrý. Od 08.08.2012 sa s odporkyňou prvýkrát rozprával osobne až decembri 2012. V čase, keď žil spolu s odporkyňou v spoločnej domácnosti, v určitom období tam žila aj O. Z., ktorá mala v dome trvalý pobyt. O prevode domu na O. Z. svedok prvýkrát rozprával s odporkyňou v decembri 2012, kedy mu povedala, že nehnuteľnosť chce predať jej sestra O. Z. a navrhovateľka, a ona s tým nesúhlasí. V decembri 2012 udelil odporkyňi plnomocnenstvo pre dispozíciu s úverom v banke. Výpisy z úveru z banky prichádzajú iba svedkovi. Svedkyňa O. Z., dcéra navrhovateľky a sestra odporkyne uviedla, že bývala v dome s.č. XXX v K. G., mala výborné vzťahy s účastníkmi konania, po nezhodách s odporkyňou bola nútená odísť z domu, odsťahovala sa v máji 2011. Nezhody s odporkyňou plynuli z finančných problémov, pretože odporkyňa s priateľom Z. Y. nemali peniaze na splátky úveru, opakovane mali odložené splátky, svedkyňa im platila za bývanie nájomné 100,- Eur mesačne, priebežne to zvýšili na 110,- Eur mesačne. Svedkyňa v konaní vypovedala, že navrhovateľka, odporkyňa a svedkyňa boli dohodnuté, že v dome budú všetky tri bývať a keďže je svedkyňa taktiež dcérou navrhovateľky, mala ju odporkyňa vyplatiť z domu, alebo jej zabezpečiť náhradu bývania. Keďže sa tak nestalo, nechala si potvrdiť zmenku na 22.000,- Eur. V čase, keď v dome č. XXX bývala, bývala tam odporkyňa, Z. Y. a tiež navrhovateľka v čase, keď sa zdržiavala v K. G.. Svedkyňa tiež tvrdila, že jediným dôvodom zrušenia vecného bremena zriadeného v prospech navrhovateľky bolo poskytnutie úveru. O vzťahu s odporkyňou vypovedala, že ich vzťah sa postupne začal narúšať, odporkyňa zmenila pracovisko, našla si iného priateľa, postupne sa začali odcudzovať, v súčasnosti spolu nekomunikujú. Tvrdila, že odporkyňa podpísala zmenku na 22.000,- Eur z titulu výplaty z domu, k žiadnej pôžičke medzi ňou a odporkyňou nedošlo. Svedkyňa neplatila žiadne nájomné, iba od nej odporkyňa požadovala, aby prispievala na energie 100,- Eur mesačne. Zo správy Centra sociálnych služieb - G. zo dňa 15. 7. 2013 súd zistil, že S. L. je klientom U. G. v K. G. od 21. 8. 2002. V termíne od 1. 7. 2012 do 12. 7. 2013 ju L. Z. navštívila 7. 5. 2013, v čase od 10,10 hod do 10,25 hod a F. Z. 5. 10. 2012 od 14,10 hod do 14,15 hod a dňa 22. 8. 2012 od 16,35 hod do 17,10 hod. V konaní bola vypočutá svedkyňa L. U., sestra navrhovateľky, táto nebola prítomná pri incidente dňa 04. 10. 2012, nemala vedomosť o žiadnych rodinných dohodách a okolnostiach prevodov rodinného domu č. XXX v K. G.. Uviedla, že z domu odišla, založila si svoju rodinu a uvedené záležitosti boli vecou navrhovateľky a jej rodiny. Má vedomosť o tom, že sestra darovala dom odporkyňi, ktorá mala známosť s Z. Y., mali v úmysle dom prerobiť, renovovať a navrhovateľka na to nemala peniaze. Odporkyňa s jej priateľom Z. Y. dom prestavila tak, že jedna z izieb bola určená pre navrhovateľku. Od navrhovateľky vie, že bola za odporkyňou, aby jej podpísala právo bývať v dome, čo odporkyňa nepodpísala a z toho vlastne vznikol konflikt. Uviedla, že od augusta 2012 navrhovateľka a odporkyňa spolu nekomunikujú. Potom, ako dom č. XXX darovali rodičia navrhovateľke, vybavila matke S. L. domov dôchodcov, pretože táto je ťažko psychicky chorá. Navrhovateľka, keď príde do K. G., matku navštíví, na návštevu k S. L. svedkyňu viezla aj odporkyňa. L. U. nebola svedkyňou hrubého správania odporkyne k navrhovateľke, ani k sestre O., či k inému členovi rodiny. Ďalej bolo zistené, že navrhovateľka je prihlásená k trvalému pobytu v G. u priateľa od mája 2012 ako uviedla z toho dôvodu, že v Bratislave sú lepšie pracovné príležitosti a je tam evidovaná na úrade práce, dovtedy sa zdržiavala v rodinnom dome č.s. XXX v K. G., odporkyňu finančne podporovala, v čase svojej prítomnosti robila nákupy, upratala. V priebehu roku 2012 sa striedavo zdržiavala v K. G. v dome č.s. XXX a v G. a pol roka bola v M., kde sprevádzala svojho priateľa. Dňa 24. 10. 2011 podpísala odporkyňa v prospech O. Z. zmenku na 22.000,- Eur. Na Okresnom súde v Trenčíne je vedené konanie o zaplatenie zmenkovej pohľadávky vo výške 22.000,- Eur, ktoré nie je právoplatne skončené.

Súd prvého stupňa na zistený skutkový stav aplikoval ust. § 630 Občianskeho zákonníka s odkazom, na ktoré uviedol, že navrhovateľkou uplatnený nárok na vrátenie daru je z hľadiska skutočnosti obsiahnutých v jednostrannom právnom úkone adresovanom navrhovateľkou odporkyňu, v zmysle ktorého sa domáhala vrátenia nehnuteľnosti nedôvodný, pretože preskúmajúc tieto dôvody nezistil také správanie odporkyne voči navrhovateľke, ktoré by bolo možné považovať za hrubé porušenie dobrých mravov, tak ako to predpokladá ust. § 630 O.z.. K skutkovým tvrdeniam spočívajúcim v tom, že odporkyňa vykázala navrhovateľku a svoju sestru O. Z. z domu č. XXX, kde majú bydlisko, vymenila zámok, znemožnila im prístup do domu a užívanie domu, v dôsledku čoho si O. Z. musela nájsť nájomný byt uviedol, že v konaní bolo preukázané, že odporkyňa s navrhovateľkou mali do 4. 10. 2012 (kedy prišlo ku konfliktu) dobrý vzťah, o čom svedčí jednak výpoveď svedka Z. Y., e-mailová komunikácia medzi účastníkmi, ktorá je súčasťou spisu (z rokov 2011 a 2012), tiež z výpovede svedkyne L. U., navrhovateľka v čase, keď sa zdržiavala v K.G. v dome bývala, odporkyňa jej v tom žiadnym spôsobom nebránila. Nebolo sporné, že odporkyňa mala problémy so splácaním hypotéky, čo podľa navrhovateľky malo byť riešené spoločnou dohodou tiež s J.Y. a D. Z. o prevode vlastníctva rodinného domu č. XXX na O. Z. s tým, že táto prevezme hypotéku, s čím mala odporkyňa súhlasila. Existencia takejto dohody v konaní preukázaná nebola a povinnosťou odporkyne ju nebolo ani akceptovať. Práve nesúhlas odporkyne s takýmto prevodom nehnuteľností a prevzatím úveru bol dôvodom vzniku konfliktu medzi účastníkmi konania dňa 4. 10. 2012, čo preukazuje výpoveď svedkyne L. U., tiež samotnej navrhovateľky, ktorá sa vtedy domáhala, aby jej odporkyňa vysvetlila, prečo nepristúpila na prevod vlastníctva domu a domáhala sa tiež zriadenia vecného bremena vo forme doživotného užívania domu, s čím odporkyňa nesúhlasila, došlo medzi nimi ku konfliktu a fyzickému napadnutiu, ktorého výsledkom boli zranenia odporkyne, ktoré sú popísané v trestnom konaní v závere znaleckého posudku, ktorý bol vypracovaný znalcom MUDr. M. E. (pomliaždenie zápästí oboch horných končatín, pomliaždenie lakťov oboch horných končatín, pomliaždenie driekovej oblasti vpravo a pomliaždenie nad ľavým kolenom), ku ktorému incidentu odporkyňa privolala hliadku polície ktorá ju odviezla na ošetrenie a navrhovateľku vykázala z domu. Nevhodné správanie sa obdarovaného nezakladá darcovi právo domáhať sa vrátenia daru. Navrhovateľka nemá vlastnícke právo k domu, toto dobrovoľne previedla darovacou zmluvou na odporkyňu, preto si nemôže po prevode vlastníctva na odporkyňu, počínať ako vlastníčka domu a o tomto rozhodovať, pretože takéto právo jej neprináleží. Na ňou vyvolaný konflikt bolo potrebné prihliadnuť z hľadiska princípu vzájomnosti. Navrhovateľka pri konflikte spôsobila odporkyňu zranenia, poškodila majetok, bola to teda práve ona, ktorá sa správala spôsobom, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi. Súd prvého stupňa zdôraznil, že právne vzťahy založené prevodom vlastníctva darovacou zmluvou zakladajú právny stav, ktorý z hľadiska právnej istoty požíva právnu ochranu s tým, že záväznosť z toho vyplývajúcu, zmluvné strany na seba zobrali sami a dobrovoľne. K narušeniu tohto stavu, už nemôže dôjsť zo svojvoľe darcu. Preto súd vzhľadom na okolnosti prípadu nekvalifikoval správanie odporkyne ako správanie vykazujúce znaky hrubého porušenia dobrých mravov. Takéto správanie u odporkyne preukázané nebolo. Súd hodnotením správania samotnej daryne zistil, že práve ona sa nespravala k obdarovanej v súlade s dobrými mravmi, nerešpektovala jej vlastnícke právo, presadzovala svoje plány a pri nesúhlasnom postoji odporkyne s jej predstavami, ju fyzicky napadla a spôsobila jej zranenia. Navrhovateľka v žiadnej svojej výpovedi počas celého konania neuviedla jedinú konkrétnu verbálnu urážku, ktorú by mala adresovať odporkyňu navrhovateľke. Uviedla iba, že odporkyňa po nej kričala, "čo chce, že si to mala zariadiť inak, keď sa vzdala vecného bremena". Žiadne verbálne útoky neboli tvrdené ani preukázané tiež v žiadnom inom období, nevyplývali tiež z výpovede svedkov L. U., Z. Y. a tiež ani z predloženej e-mailovej komunikácie. To, že odporkyňa privolala hliadku polície k incidentu 04. 10. 2012 a že následne bolo začaté trestné konanie proti navrhovateľke, neuviedla navrhovateľka ako dôvod vrátenia daru a preto sa súd týmito dodatočne uvádzanými dôvodmi nezaoberal. V čase incidentu dňa 04.10.2012 navrhovateľku vykázala, ako sama uvádzala z domu až polícia. Je neprípustné, aby sa darca správal takým spôsobom, že v dome, v ktorom nemá vlastnícke právo fyzicky napáda a spôsobuje zranenia obdarovanému. Správanie sa obdarovanej, ktoré by bolo v zrejmom nepomere k správaniu sa samotnej daryne, nebolo preukázané. V prospech O. Z. nebolo zriadené vecné bremeno spočívajúce v práve užívania a bývania domu č. s.XXX. Nie je vylúčená možnosť dohody, že mohla v dome bývať. Z domu sa odsťahovala v máji 2011 podľa vlastného vyjadrenia z dôvodu, že sa s odporkyňou začali odcudzovať a komunikácia medzi nimi prestala byť intenzívna, problém bol aj s výškou príspevku na bývanie, v ktorých skutočnostiach však nemožno vidieť správanie, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. O tom, že odporkyňa a svedkyňa spolu bežne komunikovali nasvedčuje aj obsah e-mailovej komunikácie z roku 2012. Nezaplatenie zmenky v prospech svedkyne nebol dôvod, pre ktorý sa navrhovateľka rozhodla pre vrátenie daru, preto sa ním súd nezaoberal. Súd prvého stupňa tiež poukázal na to, že

účelom ustanovenia § 630 OZ nie je postihnúť prípadné porušenie právnych povinností, ktorých splnenia sa možno domáhať inými prostriedkami právnej ochrany, ale umožniť vyvodenie zodpovednosti za porušenie morálnych pravidiel spávania ako súhrnu etických a kultúrnych noriem spoločnosti všeobecne uznávaných. Z výpovede svedkyne zo dňa 09.07.2013 vyplynulo, že asi trištvrte roka pred 09.07.2013 mala od domu kľúče, z toho je zrejmé, že do konfliktu medzi účastníkmi konania zo dna 04.10.2012 disponovala kľúčmi, mala prístup do domu a nebola z neho vykázaná a preto nebolo preukázané, že by ju odporkyňa vyhodila v r. 2011 z domu a táto si preto musela nájsť v r. 2011 nájomný byt. K ďalšiemu skutkovému dôvodu pre vrátenie daru, ktorým bolo neposkytovanie pozornosti a starostlivosti k starej matke S. L., súd uviedol, že S. L. je umiestnená v Centre sociálnych služieb od roku 2002, (umiestnila ju tam jej dcéra L. U. aby bolo o ňu riadne postarané, pretože trpí ťažkou psychickou chorobou), pričom intenzita návštev odporkyne v zariadení u S. L., nemôže byť dôvodom napíňajúcim kvalifikované správanie podľa § 630 OZ pre vrátenie daru, naviac odporkyňa aj navrhovateľka približne rovnako intenzívne túto navštevovali. K odmietnutiu prevodu nehnuteľnosti na O. Z., súd uviedol, že navrhovateľka ani O. Z. nemôžu odporkyňu ako vlastníčku k tomuto nútiť, preto tento dôvod vrátenia daru neobstojí. Verbálne napádanie navrhovateľky a jej vyhnanie z domu, neboli preukázané. Navrhovateľka bola vykázaná hliadkou polície v dôsledku incidentu, ktorý vyvolala a ktorý prišla polícia na miesto samé riešiť. Nebolo tiež preukázané, že by bol Z. Y. vykázaný z domu odporkyňou, odišiel v dôsledku ukončenia ich spolužitia. Nebolo tiež preukázané, že by odporkyňa mienila dom predať. Naopak predaj domu bol predmetom komunikácie v mailoch medzi účastníkmi konania, pričom navrhovateľka predaj domu, v čase keď sa odporkyňa dostala do finančných problémov nenamietala, naopak sama radila v tomto smere odporkyňu, napr. pri vyhotovovaní fotodokumentácie ju žiadala, aby ju poslala späť priateľovi navrhovateľky - D. a pod. Preto takýto dôvod vyhodnotil súd účelovo, naviac ani prípadný predaj domu nenapĺňa znaky hrubého porušovania dobrých mravov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd návrh v celom rozsahu zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľka bola v konaní neúspešná, preto je povinná nahradiť trovy konania odporkyňu. Tieto trovy budú podľa § 151 ods. 7 Osp vyčíslené po právoplatnom skončení veci samostatným uznesením.

Rozsudok súdu prvého stupňa v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadla navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu a z dôvodu uvedeného v ust. § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. (neúplne zistený skutkový stav, pretože neboli vykonané navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností), tiež z dôvodov uvedených v ust. § 205 ods. 2 písm. d/, f/ O.s.p. (spočívajúcich v tom, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec tiež nesprávne právne posúdil), žiadala o zmenu napadnutého rozsudku a to tak, že jej návrhu bude v celom rozsahu vyhovie a odporkyňa bude zaviazaná k náhrade trov tak prvostupňového, ako odvolacieho konania, príp. aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvodila, že v návrhu podrobne uviedla všetky relevantné dôvody, ktoré ju viedli k rozhodnutiu, aby odporkyňu, ktorá je jej dcérou žiadala o vrátenie predmetu daru, ktoré konkrétne dôvody uviedla tiež na str. 4 návrhu na začatie konania, pričom tieto v priebehu konania rozšírila o to, že odporkyňa sa dopustila proti nej závažného protiprávneho konania spočívajúceho v tom, že ju krivo obvinila z trestnej činnosti, snažila sa na základe nepravdivých tvrdení a falošných dôkazov, o jej obvinenie zo závažných zločinov a vystavila ju tak hrozbe dlhoročného nepodmienečného trestu odňatia slobody, a ako ďalší dôvod tiež uviedla, že odporkyňa nespĺnila svoj záväzok, ktorý dala svojej sestre a ďalšej dcére navrhovateľky, vyplatiť jej čiastku 22.000,- eur, ktoré táto musí vymáhať v súdnom konaní. Nad rámec dôvodov, ktoré ju viedli k tomu, že vyzvala odporkyňu na vrátenie daru, obsiahnutých v samotnej výzve s podrobným špecifikovaním udalostí, ktoré jej predchádzali, (ktoré v odvolaní reprodukuje v zhode s obsahom písomne podaného návrhu) naviac uviedla, že koncom roku 2012 odišla na pol roka do USA a vrátila sa až začiatkom mesiaca máj 2013, kedy bola predvolaná na políciu v K. G. a bolo jej doručené uznesenie vyšetrovateľa z 19.12.2012, na základe ktorého je stíhaná ako obvinená pre zločin porušovania domovej slobody, v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci, z čoho vyplýva hlavný a zásadný dôvod, pre ktorý žiada, podľa jej názoru oprávnené, o vrátenie daru spočívajúci v tom, že ich vzájomný incident medzi ňou a odporkyňou dňa 04.10.2012, odporkyňa vyhodnotila tak, že na ňu, na vlastnú matku, ktorá jej darovala nehnuteľnosti značnej hodnoty, podala trestné oznámenie, pre zločin porušovania domovej slobody a pre poškodzovanie cudzej veci, ľživo, cieľavedome a produkovaním falošných dôkazov sa snaží v trestnom konaní dosiahnuť jej ťažkú kriminalizáciu, závažné trestné obvinenia, pre ktoré jej hrozí dlhoročný trest odňatia slobody. Uvedený incident nebol ani z ďaleka taký závažný a dramatický ako ho odporkyňa popisuje, je pravdou, že sa pohádali, aj pobili, bola to však len taká „ženská“ naťahovačka. Ani jedna z nich neutrpela nijaké závažné poranenie, okrem drobných modrín, odporkyňa sa však

rozhodla toto zneužiť v jej neprospech, predstierala závažné poranenia, tvrdila, že má poškodený sluch, opakovane sa nechala ošetrovať vo Fakultnej nemocnici v Y. a G., prednášala svoje subjektívne ťažkosti, domáhala sa práceneschopnosti a liečby jedine preto, aby jej privodila trestné stíhanie aj pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, čo sa jej však našťastie nepodarilo. Vyšetrovateľ bol takto nútený zaoberať sa tvrdeniami odporkyne, týkajúcimi sa ublíženia na zdraví, preto dal vypracovať znalecký posudok, podľa ktorého charakter útoku v danom prípade vážnejšie zdravie odporkyne neohrozil, išlo o pôsobenie násillia menšej intenzity s vyhodnotením poranení ako ľahkými, nevyžadujúcimi si PN s dobou liečenia prekračujúcou 7 dní. Tento incident podľa znalca nemohol ohroziť jej žiadne dôležité životné orgány, ani spôsobiť závažnejšie poranenia s trvalými následkami. Uviedla, že rovnako ona bola incident hlásiť na políciu, jej trestné oznámenie však zostalo bez reakcií. Za mimoriadne dôležité v súvislosti s touto vecou, považuje správanie odporkyne, ktoré zistila nahliadnutím do vyšetrovacieho spisu, po vznesení jej obvinenia v máji roku 2013, keď odporkyňa nestačilo, že navrhovateľka bola stíhaná pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, s trestnou sadzbou 1-5 rokov odňatia slobody, ale písomne do zápisnice dňa 08.10.2012 tvrdila, že prečinu podľa § 194 Trestného zákona sa dopustila voči nej ako chránenej osobe a žiadala aby sa toto posudzovalo ako trestné stíhanie vo veci zločinu porušovania domovej slobody, podľa § 194 ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, kde je trestná sadzba 3 - 8 rokov odňatia slobody. Do zápisnice tiež žiadala, aby prešetrovanie predmetného činu bolo posudzované v širších súvislostiach a bola upriamená pozornosť aj na potencionálne spáchanie ďalších možných trestných činov, najmä trestného činu hrubého nátlaku podľa § 190 Trestného zákona a trestného činu týrania blízkej osoby podľa § 208 Trestného zákona, ku ktorým obvineniam však nedošlo. Ak by polícia postupovala podľa želania a názoru odporkyne, za tieto zločiny jej hrozil trest 4 - 12 rokov odňatia slobody (§ 190 ods. 1, 2, 3 Trestného zákona, resp. 3 - 8 rokov za § 208 ods. 1 Trestného zákona). K obvineniu pre prečin poškodzovania cudzej veci, uviedla odporkyňa, že pri incidente zo dňa 04.10.2012, jej spôsobila navrhovateľka škody na majetku v celkovej výške 888,- eur, ktorá výška škody zakladá zodpovednosť na jej strane, k čomu predložila doklady, čo však navrhovateľka spochybnila a spochybňuje, podľa jej názoru vázy, misy a dvere boli poškodené už pred incidentom, prípadne si ich odporkyňa poškodila sama, aby jej priťažila a privodila jej trestné stíhanie za škodu zakladajúcu trestnú zodpovednosť, ktorá nevznikla. Na preverenie jej obrany v trestnom konaní, vyšetrovateľ nariadil znalecké dokazovanie, výsledkom čoho bolo, že jej obvinenie pre prečin poškodzovania cudzej veci muselo byť a bolo zrušené. Z uvedených skutočností je teda zrejmé, že odporkyňa v trestnom konaní zrejme klamala, predkladala falošné dôkazy v snahe privodiť jej trestné stíhanie, za ďalší trestný čin. V konečnom dôsledku bola proti nej podaná obžaloba pre zločin porušovania domovej slobody, podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b/ ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a hrozí jej trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, nepodmienečne. Uvádza, že sa necíti vinná, bráni sa a verí, že bude v celom rozsahu oslobodená. Hlavné pojednávanie v uvedenej trestnej veci, vedenej pred Okresným súdom Považská Bystrica pod č. 2T/98/2014 bolo odročené na neurčito, v každom prípade, však platí zásada prezumpcie neviny, a pokiaľ nie je právoplatne odsúdená, hľadá sa na ňu ako na nevinnú. Nesúhlasila s názorom súdu prvého stupňa, že pokiaľ okolností týkajúce sa trestného oznámenia a následného trestného stíhania neuviedla, ako dôvod pre vrátenie daru, nebol dôvod sa týmto zaoberať, ktorý záver považuje za základné pochybenie pri rozhodovaní. Okolnosti týkajúce sa trestného oznámenia a konania odporkyne v súvislosti s ním, nemohla uviesť predtým, ani v čase podania žaloby, pretože sa tieto okolnosti dozvedela až v priebehu konania v mesiaci máj 2013, kedy sa vrátila z W. na N. a mohla po vznesení obvinenia nahliadnuť do vyšetrovacieho spisu, pričom ako náhle tieto zistila, súdu ich oznámila a na tieto poukazovala ako ďaleko najzávažnejšie, mimoriadne hrubé a zlomyseľné porušenie dobrých mravov zo strany odporkyne, oprávnene ich postavila do popredia a zdôraznila ich ako základné porušenie dobrých mravov, pre ktoré žiadala o vrátenie daru a domáhala sa, aby súd návrhu vyhovel. Z týchto dôvodov preto bol súd povinný sa týmto konkrétnymi a najzávažnejšími dôvodmi pre vrátenie daru zaoberať. Poukázala tiež na to, že v priebehu konania vznikol ďalší vážny, objektívny a pravdivý dôvod pre vrátenie daru, ktorý súdu oznámila, spočívajúci v tom, že v čase keď odporkyňa nehnuteľnosť darovala, jasne a záväzne sa dohodli, že ak druhá dcéra O. Z. požiadala vyplatiť tejto z domu 22.000,- eur, ktorú dohodu v tomto smere považovali za správnu a spravodlivú, aby tak nedošlo k bezdôvodnému obohateniu na strane odporkyne a druhá dcéra O. by tak nedostala nič, čo preukazuje vystavenie zmenky na 22.000,- eur, ktorú pohľadávku dcéra O. uplatnila pred Okresným súdom v Trenčíne, doposiaľ konanie nie je ukončené, tak jej ju odporkyňa vyplatí, čo však táto neurobila. Uvedené správanie odporkyne, považuje za hrubé porušenie dobrých mravov vo vzťahu k členom jej rodiny. Nezaobranie sa touto skutočnosťou súdom prvého stupňa tiež považuje za jeho mylný postup. Za nie úplne správne považovala tiež závery súdu prvého stupňa v tom smere, že odporkyňa ako

vlastníčka nehnuteľnosti je oprávnená so svojím vlastníctvom nakladať, z dôvodu, že odporkyňa má voči nej morálny záväzok, iba v jej záujme zrušila svoje vecné bremeno spočívajúce v práve bývania a spofahla sa na to, že odporkyňa svoje slovo dodrží a v dome bude môcť do svojej smrti pokojne bývať, čo jej táto reálne odoprela, nepochybne

sa snažila dom previesť na iného, k čomu by bolo pravdepodobne došlo, nebyť vydaného predbežného opatrenia. Bolo zistené, že táto si požičala finančné prostriedky vo výške 75.000,- eur, pričom veriteľovi podpísala zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníctva predmetných nehnuteľností, prečo nedošlo k jej odkladovaniu sa vyjadriť nevie. Podľa jej názoru odporkyňa za požičané peniaze mienila vyplatiť úver v banke, písomne o to požiadala, k čomu však neprišlo, pretože spoludlžník Z. Y. s tým nesúhlasil. Ak by došlo k vyplateniu úveru, mohla by s domom disponovať alebo by sa tento mohol stať predmetom iných špekulácií. V každom prípade by tak navrhovateľka prišla o svoje obydlie, čo sa v konečnom dôsledku aj stalo. Závery súdu prvého stupňa, ktorého viedli k zamietnutiu návrhu navrhovateľky označila za mylné a scestné, súvisiace s tým, že súd sa odmietol zaoberať dvomi hlavnými konkrétnymi dôvodmi pre vrátenie daru, ktoré dodatočne vyšli najavo, a ktorých sa v priebehu konania odporkyňa dopustila, ktoré v odvolaní popísala a na ne je potrebné prihliadať a tieto hodnotiť ako amorálne správanie odporkyni voči vlastnej matke a tiež daryni. Uviedla, že ona nepovažuje za dôležité, či jej odporkyňa verbálne nadávala, ani to, že sa „trochu ponáňahovali“. Dôležité sú skutky odporkyne, spočívajúce v tom, že ju pripravila o obydlie, ju i sestru O. oklamala, porušila rodinnú dohodu a za neospravedliteľné považuje konanie odporkyne v súvislosti s jej trestným stíhaním, jej nečestnú snahu o jej ťažkú kriminalizáciu a uväznenie, jej zavádzanie a klamanie v trestnom konaní a poskytovanie nepravdivých dôkazov. Toto konanie odporkyňa bagatelizovala s odôvodnením, že takto to chceli policajti, čo je však klamstvo, pretože ak by to bola pravda, boli by ju za ďalšie zločiny tiež obvinili a stíhali. Uviedla, že má strach, aký bude výsledok trestného konania, ktorý môže spočívať v tom, že podľa nej za malicherný konflikt medzi matkou a dcérou, pôjde na tri roky do väzenia. Z uvedeného dôvodu, je nevyhnutné, správne a tiež objektívne, správanie odporkyne kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov, ktoré nevzbudzuje žiadne pochybnosti. Kolízia medzi dobrými mravmi a správaním sa odporkyne je daná tým, ako aktívne a intenzívne sa táto snaží o jej kriminalizáciu, k nej ako k matke, nemá žiaden cit, v jej správaní absentuje čo len zlomok vďačnosti a cti, napriek hodnote majetku, ktorý od nej dostala. Nejde tu o jej abstraktné subjektívne pocity, ale konkrétne a mimoriadne závažné skutky, ktoré vykonala odporkyňa a tiež koná, keď žiada jej ďalšiu nehoráznú kriminalizáciu, totálne ju tiež spoločensky znemožnila, dehonestovala, usiluje sa o jej uväznenie, pričom klame a zavádza. Nevie si z jej strany predstaviť závažnejšie a hrubšie porušenie dobrých mravov, najmä vo vzťahu k vlastnej matke.

Odporkyňa v písomne podanom vyjadrení k podanému odvolaniu prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, žiadala napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť a uplatnila náhradu trov odvolacieho konania z titulu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 77,50 eur. Okrem poukazu na formálne nedostatky v plnej moci právneho zástupcu navrhovateľky k vecnej stránke podaného odvolania uvádza, že odvolanie považuje za nedôvodné, tak ako aj samotný návrh, účelové v snahe zmocniť sa späť majetku, ktorý najskôr bol odporkyni darovaný, a keď tento z väčšej strany, na základe poskytnutého úveru zrekonštruovala, ktorý úver doposiaľ spláca, sa navrhovateľka tohto majetku domáha. Takýto postoj je nielen v rozpore s dobrými mravmi, nehovoriac o tom, že to bola odporkyňa, ktorá utrpela zranenia, v dôsledku ktorých bola hospitalizovaná, potom ako ju navrhovateľka fyzicky napadla, pričom celý návrh by mal smerovať k tomu, že by mala zostať s dieťaťom na ulici, navyše má vyplatiť sestre 22.000,- eur, a to len preto, že nebola ochotná dom predať. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že žiadna navrhovateľkou tvrdená dohoda o prevode vlastníckeho práva na jej sestru, preukázaná nebola, tiež že by sa odporkyňa o svoju starú matku nestarala, bolo zistené, že táto sa o ňu zaujíma, resp. je s ňou v rovnakom kontakte ako samotná navrhovateľka, a to napriek tomu, že odporkyňa sa t.č. stará o malé dieťa. Rovnako nie je pravdou, že by mienila dotknutú nehnuteľnosť predať a zbaviť tak svoju matku a sestru bydliska, pretože sestra O. má doposiaľ trvalý pobyt na adrese tohto domu a navrhovateľka si o vlastnej vôli, svoj trvalý pobyt sama pred nedávnom, pred podaním žaloby previedla do G. k svojmu priateľovi, a to od mája 2012. Nikdy nebolo preukázané, že by odporkyňa svoju matku verbálne napádala, bola to naopak práve navrhovateľka, ktorá jej nadávala do panghartov, sopliakov, vynucovala si poslušnosť, bila ju naberačkou, poškodila jej zvučnosť, spôsobila jej pomliaždenie na tele a iné zranenia, ktoré si vyžiadali hospitalizáciu najskôr v K. G., neskôr v Y., o čom svedčia lekárske správy, nemožno sa teda stotožniť s názorom prezentovaným navrhovateľkou v odvolaní, že sa jednalo o bežnú ženskú šarvátku. Svedkom celého incidentu bola maloletá dcéra odporkyne, ktorá doposiaľ šokovaná má z toho traumy, bojí sa že príde „zlá babka z G.“ a bude jej mamu opäť biť. Odporkyňa v žiadnom prípade svoju matku nekriminalizuje, políciu privolala z toho dôvodu, že

navrhovateľka konala v amoku, rozbíjala kvetináče, misy, všetko čo jej prišlo pod ruky, znemožňovala odporkyňu privolať pomoc, vyhodila jej telefón, preto odporkyňa nevidela iné východisko, len privolanie polície, keď jej výzvy, aby navrhovateľka opustila dom, táto nerešpektovala. Boli to orgány činné v trestnom konaní, ktoré počínanie navrhovateľky kvalifikovali ako konanie napíňajúce znaky skutkovej podstaty trestných činov. Samotná odporkyňa navštívila po tomto všetkom svoju matku počas tohto konania v G., chcela sa s ňou rozprávať, táto jej však opätovne dala len ultimátum zmeniť výpoveď v trestnom konaní, docieľiť zastavenie trestného stíhania a nechať pokračovať toto konanie, pretože ona chce dom späť. Navrhovateľka ani raz potom, ako došlo k zraneniu odporkyne, ktorá žije sama s dieťaťom, sa nezaujímal aký má zdravotný stav, či jej je lepšie, či niečo nepotrebuje, či sa má kto o dieťa postarať, nepovedala jej ani prepáč, takže je to ona, ktorá sa ako matka k odporkyňu vôbec nespráva. V konečnom dôsledku treba povedať, že odporkyňa vyrastala so svojou sestrou väčšinou sama, pretože matka pracovala v cudzine. Samotná odporkyňa sa s celou touto situáciou veľmi ťažko vyrovnáva, avšak finančné problémy do ktorých sa dostala so svojim priateľom v čase ekonomickej krízy, postupne zvládla, úver riadne spláca, dom zveľaďuje, čo je zrejme pravou príčinou negatívnych postov navrhovateľky a sestry odporkyne voči nej samej.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. a za použitia § 212 ods. 1 O.s.p. dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné za použitia § 219, ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písmenami a) - f) citovaného zákonného ustanovenia. Navrhovateľka vo svojom odvolaní uplatňovala vychádzajúc z jeho obsahu, dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p. (nedostatočne zistený skutkový stav v dôsledku nevykonania navrhovaných dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností), podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. (súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam), a podľa § 205, ods. 2 písm. f) O.s.p. (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci).

Dôvodom na odvolanie podľa ust. § 205 ods. 2 písm.c) O.s.p. (nedostatočne zistený skutkový stav v dôsledku nevykonania navrhovaných dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností) sa rozumie nevykonanie niektorého z navrhnutých dôkazných prostriedkov, avšak len v prípade ak dôsledkom toho je neúplné zistenie skutkového stavu.

Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. (súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam), spočíva v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkov logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

Za dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. sa podľa súdnej praxe považuje nesprávne právne posúdenie veci, ktorým je mylná aplikácia a výklad právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Podrobným preskúmaním veci, odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti navrhovateľkou podaného odvolania z hľadiska ňou uplatnených, vyššie uvedených odvolacích dôvodov.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom pre úplné zistenie skutkového stavu a vychádzajúc zo správnych skutkových zistení vec aj následne správne právne posúdil. Rozsudok súdu prvého stupňa je odôvodnený v súlade s kritériami, uvedenými v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., je správny, úplný a vyčerpávajúci, podrobným spôsobom zdôvodnený, preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p. sa odvolací súd s jeho odôvodnením v plnom rozsahu stotožňuje a na v ňom uvedené dôvody, v podrobnostiach poukazuje.

Zároveň však považuje za potrebné k dôvodom odvolania navrhovateľky uviesť nasledovné:

Vychádzajúc z ust. § 630 Občianskeho zákonníka sa darca môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu, alebo k členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

Citované zákonné ustanovenie teda upravuje osobitný spôsob zániku darovacieho vzťahu, ku ktorému dochádza na základe jednostranného právneho úkonu darcu voči obdarovanému, ktorý hrubo porušil dobré mravy svojim správaním k darcovi, alebo členom jeho rodiny, pričom za členov rodiny darcu treba považovať predovšetkým jeho manžela, rodičov a deti a spravidla tiež ostatných príbuzných v priamom rade ako aj súrodencov, výnimočne aj ďalšie osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere, pokiaľ by darca ich ujmu dôvodne pociťoval ako vlastnú ujmu (R 88/1998). Právo darcu domáhať sa vrátenia daru vzniká darcovi okamihom správania obdarovaného, ktoré naplňuje znaky uvedené v § 630 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ darca toto právo realizuje, zaniká darovací vzťah momentom, keď prejav vôle darcu (výzva na vrátenie daru) došiel obdarovanému.

Ustanovenie § 630 Občianskeho zákonníka teda umožňuje vyvodenie zodpovednosti za porušenie morálnych pravidiel správania - súhrnu určitých historicky nemenných a všeobecne v spoločnosti akceptovaných noriem etiky, morálky a mravnosti. Vrátenie daru možno považovať za sankciu, ktorou darca postihuje obdarovaného za jeho správanie hrubo porušujúce tieto morálne pravidlá. Každé negatívne správanie sa obdarovaného voči darcovi však toto právo darcovi nezakladá, toto nevzniká pri prostej nevďačnosti obdarovaného voči darcovi, ani pri menej významnom porušení dobrých mravov obdarovaným (R 31/1999). O správanie takéto právo zakladajúce, ide spravidla v prípade porušenia dobrých mravov spôsobom vyznačujúcim sa značnou intenzitou alebo sústavnosťou, ktorého vonkajším prejavom môžu byť fyzické násilie, hrubé urážky, neposkytnutie potrebnej pomoci, hrubý nezáujem a pod.. Subjektívny pocit a úsudok darcu nie je rozhodujúci. Pri posudzovaní správania obdarovaného treba vziať do úvahy a hodnotiť i správanie sa samotného darcu v tom zmysle, či práve jeho správanie nie je príčinou nevhodného správania sa obdarovaného voči nemu (princíp vzájomnosti). Uplatnenie princípu vzájomnosti znamená, že pri skúmaní určitého správania obdarovaného z hľadiska, či vykazuje znaky hrubého porušenia dobrých mravov, sa vezme na zreteľ tiež správanie darcu za účelom posúdenia, či on sám sa nespráva alebo nesprával voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi a či práve jeho správanie nie je príčinou nevhodného správania obdarovaného voči nemu, alebo členom jeho rodiny. V kladnom prípade sa darca nemôže úspešne domáhať vrátenia daru, lebo následnú (darcom vyvolanú) reakciu obdarovaného (i keby bola nevhodná) by nebolo možné kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov.

Z obsahu spisového materiálu v danej veci a vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa vyplýva, že navrhovateľka darovala do výlučného vlastníctva odporkyne nehnuteľnosti, a to rodinný dom súp. č. XXX, stojaci na parcele KNC č. XXXX/X, garáž súp. č. XXX, stojacu na parcele KNC XXXX/X a parcely KNC č. XXXX/X, KNC č. XXXX/X a KNC č. XXXX/X všetko v k.ú. K. G., a zároveň bolo v prospech navrhovateľky zriadené vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného bezplatného bývania a užívania týchto nehnuteľností. V zmysle obsahu zmluvy obdarovaná bola uzročená s tým, že na darovaných nehnuteľnostiach je zriadená farcha, spočívajúca v práve doživotného bezplatného bývania a užívania v prospech matky navrhovateľky a starej matky odporkyne, S. L.. V priebehu konania medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že v čase darovania nehnuteľností, boli medzi účastníkmi konania štandardné vzťahy, vyplývajúce z ich príbuzenského pomeru, pretože odporkyňa je dcérou navrhovateľky. K zrušeniu uvedených vecných bremien, došlo na základe zmluvy uzatvorenej dňa 11.02.2008, medzi oprávnenými z vecného bremena, a to navrhovateľkou a S. L., a na strane druhej ako odporkyňou, z vecného bremena povinnou. Až do 04.10.2012, kedy došlo k verbálnemu a fyzickému konfliktu účastníčok konania, bol medzi nimi dobrý, štandardný rodinný vzťah, o čom svedčí jednak výpoveď svedka Z. Y., ktorý do 08.08.2012 žil v spoločnej domácnosti s odporkyňou, ako aj svedkyne O. Z., dcéry navrhovateľky a sestry odporkyne a tiež L. U., sestry navrhovateľky. Navrhovateľka v predmetnej nehnuteľnosti mala evidovaný trvalý pobyt až do obdobia, kedy si tento prehlásila k svojmu priateľovi do G., a to na základe svojej vlastnej vôle, pričom z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že kedykoľvek prišla do K. G. bez akýchkoľvek problémov mohla bývať a tiež aj bývala v dome, ktorý odporkyni darovala. Sestra odporkyne má evidovaný trvalý pobyt v predmetnom dome aj v súčasnosti, je pravdou, že v tomto dome nebýva, odsťahovala sa z vlastnej vôle, podľa jej vyjadrenia problematickou bola výška sumy, požadovaná od nej odporkyňou, ktorou sa mala podieľať na nákladoch spojených s užívaním domu, tiež vzájomné odcudzenie. Odporkyňa sa počas spolužitia so svedkom Y. spoločne zaťažila úverom na rekonštrukciu nehnuteľnosti- darovaného rodinného domu, ktorý doposiaľ spláca. Z dokazovania vyplynulo, že na strane odporkyne boli problémy so splácaním tohto úveru, v čom

jej bola čiastočne nápomocná aj navrhovateľka, o čom tiež svedčí v konaní predložená e-mailová komunikácia medzi nimi. Dňa 04.10.2012, kedy došlo k vzájomnému konfliktu medzi účastníkmi konania, navrhovateľka odporkyňu verbálne aj fyzicky napadla potom, ako táto odmietla súhlasiť s prevodom darovanej nehnuteľnosti na svoju sestru O. Z., v príčinnej súvislosti s ktorým konaním, je t.č. proti navrhovateľke vedené trestné stíhanie, (aktuálne v štádiu konania pred súdom po podaní obžaloby), pričom vec doposiaľ nie je právoplatne skončená.

Listom zo dňa 23.10.2012 navrhovateľka z pozície darkyne uplatnila svoje právo a vyzvala odporkyňu na vrátenie darovaných nehnuteľností z dôvodov, ktoré skutkovo v predmetnej výzve vymedzila tak, že odporkyňa ju vykázala a tiež aj svoju sestru O. Z. z predmetného domu, kde majú bydlisko, vymenila tam zámok, znemožnila im prístup do domu a jeho užívanie, v dôsledku čoho si O. Z. musela nájsť nájomný byt, odporkyňa neposkytovala pozornosť a starostlivosť starej matke S. L., odmietla prevod darovaných nehnuteľností na O. Z. napriek tomu, že sa na tom dohodli, vykázala Z. Y. (otca mal. I. - vnučky navrhovateľky) z domu č. XXX, navrhovateľku opakovane verbálne napadla, vyhodila ju z domu č. XXX, urážala na cti a napokon došlo k fyzickému útoku na navrhovateľku, ktorý je predmetom šetrenia orgánov činných v trestnom konaní a v konečnom dôsledku, že hodlala nehnuteľnosť - rodinný dom, teda predmet daru odpredať. V uvedených skutočnostiach vzhliadala navrhovateľka zo strany odporkyne hrubé porušenie dobrých mravov, ktoré sú skutkovo zhodné s dôvodmi uplatnenia práva na vrátenie daru vymedzenými navrhovateľkou v samotnom návrhu, na základe ktorého bolo začaté konanie v tejto veci.

Dôvody odstúpenia darcu od darovacej zmluvy sa v súdnom konaní preukazujú ako otázka skutková, pričom súd prvého stupňa sa so všetkými vyššie uvedenými skutkovými tvrdeniami vyplývajúcimi z výzvy navrhovateľky na vrátenie daru, ako aj zo samotného návrhu na začatie konania podrobne zaoberal, v limitoch daných obsahom výzvy tieto preskúmal, v celom rozsahu správne sa so skutkovými zisteniami z dokazovaniami plynúcimi vysporiadal, pričom s jeho záverom, že výsledky vykonaného dokazovania nepreukázali vo vzťahu k nim také správanie zo strany odporkyne voči navrhovateľke, či členom jej rodiny, ktoré by bolo možné opodstatnene kvalifikovať, ako hrubo rozporné s dobrými mravmi, sa aj odvolací súd v plnom rozsahu identifikuje. Pokiaľ ide o skutkové tvrdenia navrhovateľky, vymedzené ako dôvody pre uplatnenie práva na vrátenie daru, spočívajúce v neposkytovaní pozornosti a starostlivosti starej matke S. L., vykázania Z. Y. z predmetného domu a skutočnosť, že odporkyňa mienila dom odpredať, vykonaným dokazovaním preukázané neboli. Správne súd prvého stupňa poukázal na to, že frekvencia návštev odporkyne a navrhovateľky v Centre sociálnych služieb, kde je S.F. umiestnená, je približne rovnakej intenzity, (jej umiestnenie zariadila sestra navrhovateľky L. U. z dôvodu aby o ňu bolo postarané, keďže táto trpí ťažkou psychickou chorobou), navyše samotná navrhovateľka žiadnym spôsobom nevymedzila konkrétne v čom, kedy a ako, mal byť zo strany odporkyne tento skutkový dôvod naplnený. Pokiaľ ide o spoluzítie Z. Y. a odporkyne, bolo výlučne vecou ich vôle svoj vzťah, či spoluzítie ukončiť a rovnako následná zmena bydliska J.Y. z toho plynúca, tak ako správne uviedol aj súd prvého stupňa, je vecou súvisiacou s ich partnerským vzťahom, bez možnosti akceptovať akýkoľvek zásah zo strany navrhovateľky do ich rozhodnutí v tomto smere, nehovoriac o nemožnosti hodnotiť takéto rozhodnutie odporkyne, ako spôsobilé privodiť vznik nároku na vrátenie daru na strane navrhovateľky. Rovnako nespôsobilými skutkovými tvrdeniami sú z tohto pohľadu, že odporkyňa mienila dom odpredať a tiež, že odmietla prevod darovaných nehnuteľností na svoju sestru O. Z. napriek tomu, že sa na tom mali dohodnúť. Jednak sa pravdivosť týchto skutkových tvrdení v konaní nepreukázala, jednak je potrebné si uvedomiť, že nadobudnutím účinnosti darovacej zmluvy, sa stala odporkyňa výlučnou vlastníčkou dotknutých nehnuteľností, so všetkými právami a povinnosťami, z tohto vlastníckeho práva jej vyplývajúcimi. Vlastnícke právo alebo vlastníctvo (lat. dominium, proprietas) je právnym poriadkom ustanovená možnosť vlastníka vec držať, užívať a disponovať s ňou podľa vlastného uváženia v medziach zákona <<https://sk.wikipedia.org/wiki/Z%C3%A1kon>>. Ide o najklasickejšie absolútne právo, pretože z neho môže nositeľ vylúčiť ostatných, čiže pôsobí voči všetkým (erga omnes). Je to priame a výlučné právne panstvo vlastníka nad určitou vecou. Tomuto právu zodpovedá povinnosť všetkých ostatných subjektov nerušiť vlastníka vo výkone jeho práv k veci. Ani postavenie navrhovateľky v pozícii darkyne, nie je spôsobilé obmedzovať odporkyňu ako obdarovanú v jeho výkone, pri dispozícii s predmetnou nehnuteľnosťou, teda ani pre prípad, ak by naozaj vlastnícke právo, ktorým t.č. disponuje vo vzťahu k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom daru previedla na tretie osoby, nemožno v tom vzhliadnuť konanie rozporné s dobrými mravmi, ale výlučne výkon práva s vlastníctvom nehnuteľností spojeného. S uvedeným tiež súvisí neexistencia povinnosti obdarovanej, na požiadanie predmet daru vrátiť daryni, pokiaľ nie sú splnené pre taký postup zákonné podmienky uvedené v ust. § 630 OZ,

rovnako ako ani jej povinnosť predmet daru previesť na akúkoľvek tretiu osobu, vrátane vlastne príbuznej len preto, že darca takúto vôľu prejavil. Pokiaľ ide o zrušenie vecného bremena pôvodne viaznuceho na nehnuteľnostiach v prospech navrhovateľky, bez ohľadu na dôvody ktoré dotknuté strany k tomu viedli, išlo o prejav vlastnej plnohodnotnej vôle navrhovateľky a pokiaľ starostlivo nezhodila dôsledky z toho pre ňu vyplývajúce, nemožno to pripísať na ťarchu odporkyne. V konečnom dôsledku za spôsobilé k vráteniu predmetu daru nebolo možné považovať ani posledné skutkové tvrdenie, obsiahnuté vo výzve na vrátenie daru spočívajúce v tom, že odporkyňa opakovane navrhovateľku verbálne napadla, vyhodila ju z domu č. XXX, urážala ju na cti a napokon malo dôjsť k fyzickému útoku na navrhovateľku, ktorý je predmetom šetrenia orgánov činných v trestnom konaní, a to jednak z dôvodu, že v konaní nebolo takto vymedzené správanie odporkyne voči nej preukázané (verbálne útoky, fyzický útok na navrhovateľku, ktorý by bol predmetom trestného konania voči odporkyni vedeného) a jednak to vylučuje uplatnenie princípu tzv. vzájomnosti, keďže konflikt ku ktorému došlo medzi účastníkmi v rodinnom dome, ktorého vlastníčkou je odporkyňa, ku ktorému došlo dňa 04.10.2012 bol následkom neúspešnej snahy navrhovateľky domôcť sa zriadenia vecného bremena a prevodu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam na O. Z., v súvislosti s ktorým je proti navrhovateľke vedené trestné stíhanie pre skutky, ktorých sa mala voči navrhovateľke ako poškodenej dopustiť, pre ktoré jej bolo vznesené obvinenie, v súčasnosti v štádiu konania pred súdom po podaní obžaloby na navrhovateľku. Samotné podanie trestného oznámenia odporkyňou a následné začatie trestného stíhania navrhovateľky, je dôsledkom konania vyvolaného samotnou navrhovateľkou, ktoré za tohto stavu nemožno hodnotiť ako rozporné s dobrými mravmi, bez ohľadu na ich vzťah rodiča a potomka. Je potrebné si totiž uvedomiť, že i keď darca s poukazom na skutočnosť, že bezodplatne prevádza na obdarovaného vo väčšine prípadov, ako je tomu aj v preskúmvanej veci nehnuteľnosti nie v zanedbateľnej hodnote, v súvislosti s čím mu zákon priznáva silnejšie postavenie ako obdarovanému, nediskvalifikuje ho to z prípadnej trestnoprávnej zodpovednosti za konanie napíňajúce znaky trestnej činnosti, a s tým súvisiaceho uloženia prípadných sankcií a rovnako tak neznamená neexistenciu práva na strane obdarovaného sa proti takémuto konaniu v medziach vymedzených zákonom (čo je tiež nepochybne oznámenie takéhoto konania orgánom činným v trestnom konaní) brániť bez toho, aby toto mohlo byť dôvodne (bez preukázania úmyslu obdarovaného privodiť krivou výpoveďou nedôvodné trestné stíhanie darcovi) považované za rozporné s dobrými mravmi. Rovnako dôsledkom tohto konfliktu vyvolaného navrhovateľkou je to, že navrhovateľka v predmetnom dome aktuálne nebýva, ani sa tam príležitostne nezdržiava (faktom je, že tam nebývala ani dovtedy, bol to prejav jej vlastnej vôle, že si trvalý pobyt prehlásila k svojmu priateľovi do G., nie dôsledok správania odporkyne), pretože ako bolo uvedené vyššie, bola to samotná daryňa, ktorá v rozpore s právami, ktoré jej prináležia, neadekvátnym spôsobom chcela dosiahnuť prevod vlastníckeho práva z odporkyne na jej sestru, čo sa na strane odporkyne muselo zdať nepríjemné o to viac, že tak ona, ako aj jej bývalý druh Z. Y., sú vo vzťahu k vykonanej rekonštrukcii na predmetnom dome doposiaľ zaťažení úverom, ktorý odporkyňa spláca.

Pokiaľ za ťažisko svojich odvolacích námietok navrhovateľka považuje skutočnosť, že súd prvého stupňa sa nezaoberal jej ďalšími skutkovými tvrdeniami, uvedenými v priebehu konania spočívajúcimi v tom, že za konanie zásadne hrubo rozporné s dobrými mravmi, ako ďalší dôvod pre vrátenie daru považuje tiež to, že odporkyňa na ňu v súvislosti s uvedeným konfliktom podala trestné oznámenie, takisto postoj a obsah výpovedí odporkyne v priebehu trestného konania vedeného proti navrhovateľke na základe tohto oznámenia, s úmyslom privodiť jej stíhanie pre skutky, ktorých sa nedopustila, ktoré sú z hľadiska Trestného zákona sankcionované prísnejšie, s možnosťou uloženia trestu odňatia slobody na niekoľko rokov a tiež, že na základe dohody mala vyplatiť svojej sestre 22.000,- eur (ako výplatu jej podielu z darovaných nehnuteľností), čo však táto neurobila, ktorý nárok je predmetom súdneho konania, a ktoré skutočnosti súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní nevzal, ani vo vzťahu k nim dokazovanie nedoplňoval, rovnako tieto odvolacie námietky nie sú spôsobilé podľa názoru odvolacieho súdu privodiť v prospech navrhovateľky v tomto konaní, priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Prieskumná činnosť súdu prvého stupňa pokiaľ išlo o zisťovanie splnenia zákonných podmienok na vrátenie daru z hľadiska ust. § 630 OZ, bola jednoznačne limitovaná skutkovými tvrdeniami, uvedenými ako dôvody na vrátenie daru navrhovateľkou vo výzve na vrátenie daru, ako jednostranného právneho úkonu, s ktorými v rozsahu ako ich v nej vymedzila, spájala vznik svojho práva na vrátenie daru, a ktoré sa zhodne s obsahom výzvy premietli aj do podaného návrhu. Akékoľvek ďalšie skutočnosti, ktoré predmetom výzvy ako dôvody pre vrátenie daru neboli, sú spôsobilé byť len novým dôvodom pre uplatnenie práva zo strany navrhovateľky, domáhať sa vrátenia daru od odporkyne. V súvislosti s uvedeným odvolacím súdom poukazuje na to, že vyhodnotiť ich pravdivosť a vyvodiť z nich závery o konaní odporkyne, v ktorom by bolo možné vzhládnuť hrubý rozpor s dobrými mravmi, bude možné až potom, keď budú

známe výsledky trestného konania (aktuálne nebolo preukázané ani tvrdené, že by proti odporkyni bolo vedené pre navrhovateľkou tvrdené konanie trestné stíhanie). Uvedené závery rovnako platia aj vo vzťahu k prebiehajúcej súdnej veci medzi navrhovateľkou a jej sestrou O. Z., predmetom ktorého je uplatnenie nároku menovanej na zaplatenie sumy 22.000,- eur, ktoré nie je skončené, teda navrhovateľkou tvrdený právny dôvod vzniku tejto povinnosti na strane odporkyne, môže byť len v štádiu ničím nepreukázaných skutkových tvrdení, ktoré v tomto konaní neboli dôvodom (keďže neboli súčasťou výzvy na vrátenie daru) preskúmať. Prvostupňový súd sa teda správne zaoberal iba skutočnosťami, ktorými bola odôvodnená výzva na vrátenie daru a samotný návrh na začatie konania, v ktorých nebolo možné vzhľadom na správanie sa odporkyne, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako vykazujúce znaky hrubého porušenia dobrých mravov vo vzťahu k daryni, čím neboli splnené zákonné predpoklady pre vyhovieť návrhu.

V konečnom dôsledku odvolací súd považoval za vecne správne rozhodnutie súdu prvého stupňa aj v časti, ktorou rozhodol o náhrade trov konania aplikujúc ust. § 142 ods. 1 O.s.p., keď priznal odporkyni ako plne úspešnej účastníčke v tomto konaní, právo na ich náhradu, s povinnosťou tieto nahradiť zo strany navrhovateľky v rozsahu 100% s tým, že súčasne využil zákonom mu danú možnosť postupovať podľa § 151 ods. 7 O.s.p. spočívajúcu v tom, že výšku týchto trov vyčíslil až samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny, za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol za použitia § 224 ods. 1 v spojitosti s § 142 ods. 1 O.s.p., § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že odporkyni, ktorá mala v odvolacom konaní úspech, priznal náhradu trov odvolacieho konania vzniknutých jej z titulu trov právneho zastúpenia, v celkovej výške 77,50 eur, a to za 1 úkon v ňou uplatnenej výške á 56,55 eur, i keď v danej veci by jej prináležal vzhľadom na predmet sporu úkon v hodnote vyššej - súd bol však viazaný uplatnenou hodnotou úkonu (§ 13a ods. 1 písm. c/ Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb "ďalej AT" za vyjadrenie k odvolaniu doručené 30.06.2014), 1x režijný paušál á 8,04 eur -k úkonu v roku 2014 (§ 16 ods.3 AT), t.j. odmena spolu 64,59 eur + 20% DPH v sume 12,92 eur (§ 18 ods.3 AT), spolu trovy právneho zastúpenia 77,50 eur.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .